

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 16T/21/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518010073
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2518010073.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany, samosudcom Mgr. Pavlom Macháčom, v trestnej veci obžalovaných F. V. a D. Z., pre pokračovací prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom 9. januára 2019, takto

rozhodol:

Obžalovaní

F. V., narodený XX.XX.XXXX v K., trvalé bydlisko obec B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou,
a
D. Z., narodený XX.XX.XXXX v K., trvalé bydlisko B. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov,

sa uznávajú za vinných, že

obžalovaní F. V. a D. Z. po predchádzajúcej vzájomnej dohode spočívajúcej v tom, že budú kradnúť spotrebný tovar, ktorý následne odpredajú:

1/ dňa 14.03.2017 v čase o 12:26 hodine v X. na ulici Z. číslo XXXX/XX v obchodnom dome T. vošli do predajne XXX L., kde na predajnej ploche z vystaveného tovaru spoločne odcudzili 4 ks toaletných vôd zn. James Bond 007 EDT v hodnote 37,29 eur za jeden kus, 3 ks toaletných vôd zn. James Bond EDT 75 ml Quantum v hodnote 37,29 eur za jeden kus a 1 ks toaletnú vodu zn. Bruno Banani 50 ml No Limits P v hodnote 15,99 eur, pričom tento tovar si skryli za svoje bundy a z predajne odišli bez jeho zaplatenia, čím spoločnosti M. A., s. r.o., so sídlom v Q., L. XXXX/XX, IČO: 36 246 204 spôsobili škodu vo výške 277,02 eur,

2/ dňa 18.03.2017 v čase o 16:46 hodine v X. na B. C. číslo XXX vošli do predajne E., odkiaľ z predajnej plochy obžalovaný F. V. ako aj obžalovaný D. Z. zobrali do rúk robotický vysávač v hodnote 99,99 eur a pár pánskej obuvi v hodnote 15,99 eur, pričom s uvedeným tovarom vyšli z predajne cez vstupné elektronické brány bez úmyslu za tovar zaplatiť, čím spôsobili spoločnosti E. Q. J., v.o.s., so sídlom J. Č. X/E, IČO: 35 793 783 B., škodu vo výške 231,96 eur,

3/ dňa 20.03.2017 o 15:17 hodine v X. na ulici Z. Č. XXXX/XX vošli do predajne XXX L., kde obžalovaný F. V. z vystaveného tovaru na predajnej ploche odcudzil toaletnú vodu zn. James Bond 007 EDT 75 ml, ktorú si skryl pod vestu, pričom obžalovaný D. Z. strážil okolie, následne s tovarom vyšli z predajne bez zaplatenia, čím spoločnosti M. A.Č., s r. o., so sídlom v Q., L. XXXX/XX, IČO: 36 246 204, spôsobil krádežou škodu vo výške 37,29 eur,

4/ dňa 20.03.2017 o 15:33 hodine v X. na ulici Ž. číslo XX vošli do predajne B., kde z vystaveného tovaru obžalovaný F. V. odcudzil fľašu Bošáckej Slivovice 700 ml v hodnote 15,99 eur a obžalovaný D. Z. odcudzil fľašu Bošáckej Slivovice 700 ml v hodnote 16,99 eur, ktoré si skryli pod bundu, čím spoločnosti B., s r. o., so sídlom v B., B. XX/A, IČO: 31 347 037, spôsobil škodu vo výške 32,98 eur,

t e d a

obžalovaní F. V. a D. Z. v bodoch 1/ až 4/

- spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa je zmocnili a spôsobili tak malú škodu,

č í m s p á c h a l i

obžalovaní F. V. a D. Z. v bodoch 1/ až 4/

- pokračovací prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

obžalovaný F. V.

podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno l), písmeno n), § 37 písmeno h), § 38 odsek 3, § 41 odsek 1, § 42 odsek 1 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste

- trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo 29. mája 2017, sp. zn. 0T/124/2017, právoplatný a vykonateľný 29.5.2017,

- trestného rozkazu Okresného súdu Pezinok z 25. júla 2017, sp. zn. 1T/56/2017, právoplatný a vykonateľný 25.11.2017,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný D. Z.

podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno l), § 37 písmeno h), písmeno m), § 38 odsek 4, § 41 odsek 1, § 42 odsek 1 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste

- trestného rozkazu Okresného súdu Trnava z 8. júna 2017, sp. zn. 9T/34/2017, právoplatný a vykonateľný 11. júla 2017,

- trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 21. augusta 2018, sp. zn. 9T/63/2018, právoplatný a vykonateľný 6. decembra 2018,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovaní F. V. a D. Z. zaväzujú spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeným

- M. A., s. r. o., so sídlom v Q., L. XXXX/XX, IČO:36 246 204, škodu vo výške 314,31 eur,

- E. Q. J., v.o.s., so sídlom J. Č. X/E, IČO: 35 793 783 B., škodu vo výške 231,36 eur a

- B., s r. o., so sídlom v B., B. XX/A, IČO: 31 347 037, škodu vo výške 32,98 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Piešťany podala na tunajší súd 14. marca 2018 obžalobu sp. zn. Pv 171/17/2204 (ďalej len obžaloba) na F. V. a D. Z. (ďalej len obžalovaný V. a obžalovaný Z.) pre skutky uvedené v skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku, ktoré obžaloba právne kvalifikovala ako pokračovací prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1 Trestného zákona.

Obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní konanom 9. januára 2019 urobili vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe.

V dôsledku tohto vyhlásenia súd v zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, teda položil im sériu otázok, pričom na všetky položené otázky obžalovaní odpovedali súhlasne „Áno“. Následne bolo zisťované stanovisko prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie oboch obžalovaných prijať.

Následne súd vyhlásil uznesenie podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku, ktorým prijal vyhlásenia oboch obžalovaných, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal súd žiadne pochybnosti o ich vine. Zároveň rozhodol podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku, že dokazovanie v rozsahu v akom obaja obžalovaní priznali spáchanie skutkov sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste, ochrannom opatrení a náhrade škody.

K právnej kvalifikácii skutkov uvedených v obžalobe

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu. Za to sa potrestá odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 122 odsek 10 Trestného zákona, za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Objektom trestného činu krádeže je ochrana vlastníckych práv k veci a predmetom útoku je cudzia vec, pričom cudzou vecou sa rozumie hnutelná vec, ktorá nepatrí páchatel'ovi vôbec alebo mu nepatrí výlučne a ktorú páchatel' pred útokom nemá vo svojej dispozícii. Prisvojením veci sa rozumie získanie možnosti trvalej dispozície s vecou, teda vylúčenie doterajšieho vlastníka alebo držiteľa veci z držby, užívania a nakladania s vecou. Páchatel' si prisvojí vec tým, že sa jej zmocní, ak odníme vec z dispozície vlastníka, oprávneného držiteľa alebo faktického držiteľa a ak tak získa možnosť s vecou trvalo nakladať podľa svojej vôle sám alebo s ďalšími osobami (spolupáchatelmi). Zmocnenie sa veci z hľadiska dikcie ustanovení § 212 odseku 2 Trestného zákona predpokladá cielenú protiprávnu aktivitu nie vo vzťahu k akejkoľvek veci, ale vo vzťahu k „cudzej“ veci, teda veci, ktorá je vo vlastníctve inej (odlišnej od páchatel'a) fyzickej alebo právnickej osoby. Trestný čin krádeže je dokonaný prisvojením si cudzej veci zmocnením sa jej. Spôsobením malej škody sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škoda pod túto hranicu bude zakladať iba priestupok podľa § 50 odsek 1 zákona o priestupkoch, ak nebudú dané okolnosti uvedené v § 212 odsek 2 písmeno a) až f) Trestného zákona. Pri určení výšky škody sa vychádza z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a v mieste činu obvykle predáva. V kontexte tohto stručného právneho rozboru je zrejmé, že skutky uvedené v skutkovej vete výroku o vine rozsudku napĺňajú zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu krádeže spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 212 odsek 1 Trestného zákona, lebo obaja obžalovaní si spoločným konaním prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu. Jednotlivé čiastkové útoky spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ale aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer oboch obžalovaných spáchať uvedený trestný čin. Pre účely právnej kvalifikácie sa škoda spáchaná jednotlivými čiastkovými útokmi sčítava.

Obaja obžalovaní konali ako trestne zodpovední páchatelia. Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie u oboch obžalovaných ako konanie v priamom úmysle, lebo chceli spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujmy ním chránené. U oboch bol motív konania zisťný.

Na záver treba uviesť, že vyvodu trestnej zodpovednosti u oboch obžalovaných nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona. Zo spôsobu vykonania činu a jeho následku, okolností, za ktorých bol spáchaný, miere zavinenia a pohnútky obžalovaných, po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti činu bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

K dokazovaniu u obžalovaného Z.

S poukazom na prijaté vyhlásenie o vine vykonával súd na hlavnom pojednávaní len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení, v rámci ktorých vypočul obžalovaných, oboznámil čítaním relácie (správy) na obžalovaných a so súhlasom strán prečítal závery znaleckého posudku. Pri hodnotení pritom súd prihliadol len na tie dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní riadne vykonané.

Z výsluchu obžalovaného Z. vyplynulo, že je slobodný, bezdetný, nemajetný. Je vyučený mäsiar - údenár, školu skončil asi v roku 1998, potom pracoval rôzne po Slovensku na rôznych pozíciách. V minulosti bol súdne trestaný za pokračujúci zločin lúpeže, dostal trest odňatia slobody 10 rokov, ktorý teraz vykonáva, nevie presne, kedy mu končí trest. Tento trest mu bol pôvodne uložený ešte v roku 2009 s použitím tzv. asperačnej zásady, tak si podal návrh na obnovu konania a trest mu bol v roku 2017 znížený. Počas rozhodovania o obnove konania bol na slobode, pustili ho v novembri 2015, lebo mal väčšiu časť trestu odsedenú. Po prepustení na slobodu sa zamestnal, naposledy ako operátor výroby V. B. X. s.r.o., zarábala okolo 600 eur netto, ale mal exekúcie do 400 eur, lebo má dlhy z minulosti. V čase spáchania skutkov bol práceneschopný. Motívom činu boli jeho existenčné problémy, PN-ka mu nestačila na živobytie. Je toho názoru, že výkon trestu odňatia slobody u neho plní svoj účel, do budúcnosti by sa chcel vyvarovať páchaniu trestnej činnosti, má družku, s ktorou si chce založiť rodinu. Počas výkonu trestu disciplinárnu odmenu zatiaľ nedostal, aktuálne je už pracovne zaradený. Čo sa týka

závislostí, bol v minulosti závislý, ale už nejakých 11 - 12 rokov nič neužíva. Čo sa týka iných trestných stíhaní, bol odsúdený súdom v Trnave a ešte Galante, iné nemá nič. Na záver dodal, že skutku ľutuje. V záverečnej reči okrem oľutovania skutku uviedol, že po výkone trestu sa mu ťažko začínalo, dlho sa hľadal, ktorou cestou ísť, potom sa úspešne zaradil aj napriek trestnej minulosti. Usporiadal si to v hlave, nemá už v pláne páchať trestnú činnosť, chce viesť riadny rodinný život, preto žiada súd, aby upustil od uloženia ďalšieho trestu, lebo trest ktorý už vykonáva je dostatočný na jeho nápravu i ochranu spoločnosti.

Z hodnotiacej správy ÚVTOS Leopoldov vyplýva, že do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov bol predvedený zo slobody dňa 16.10.2018, že jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, vyskytol sa u neho menší nedostatok v dodržiavaní ústavného poriadku, kedy bol i po viacnásobnom upozornení neustrojený. Zásady osobnej a kolektívnej hygieny má osvojené. V kolektíve odsúdených konflikty nevyvoláva. Počas výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. V rámci vnútornej diferenciacie je umiestnený do diferenciacnej skupiny „B“. Pracovne je zaradený na pracovisku zameranom na opravu paliet, kde si svoje pracovné povinnosti plní. Zásady bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci dodržiava. Voľný čas trávi sledovaním televízneho vysielania, počúvaním rozhlasu a čítaním časopisov s rôznorodou tematikou. O kultúrno-osvetové podujatia realizované podľa ponukového listu najmä formou besied a prednášok záujem prejavuje. Nie je členom žiadneho krúžku. Sociálny kontakt počas výkonu trestu udržiaval s už nebohrou matkou prostredníctvom korešpondencie. So sestrou a priateľkou udržiava kontakt korešpondenčne a telefonicky. Dvakrát prijal ich návštevu vo výkone trestu. Zo skráteného výpisu klienta, ktorý je súčasťou hodnotiacej správy vyplynulo, že mu výkon trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/57/2018 končí 4.5.2021, následne by mal nastúpiť výkonu trestu vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/34/2017 s tzv. pevným výstupom 4.8.2021. Uvedené skutočnosti vyplynuli aj z lustrácie v registri ZVJS.

Z odpisu registra trestov GP SR vyplynulo, že obžalovaný Z. bol dosiaľ 7 krát súdne trestaný za majetkovú a násilnú trestnú činnosť. Dve odsúdenia sú takého charakteru, že sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený.

Osobitne treba spomenúť odsúdenie vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/57/2008, kde si súd zadovážil podstatný obsah spisového materiálu (na č. l. 414 a nasl.). V uvedenej trestnej veci bol obžalovaný Z. uznaný za vinného z viacerých trestných činov, z ktorých najprísnejšie trestný bol pokračujúci zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona, za ktoré mu boli uložené dva nepodmienečné tresty odňatia slobody spolu vo výmere 12 rokov a 6 šesť mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody v oboch prípadoch do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bolo uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 11.3.2009.

Po povolení obnovy konania v uvedenej trestnej veci Okresný súd Trnava rozsudkom z 3.8.2017, sp. zn. 4T/57/2008, uložil obžalovanému Z. opäť dva nepodmienečné tresty odňatia slobody spolu vo výmere 10 rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody v oboch prípadoch do ústavu so stredným stupňom stráženia. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 16.10.2018.

Ako posledné má obžalovaný Z. v registri trestov evidované odsúdenie vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/34/2017.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/34/2017 súd zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Trnava vydaným 8.6.2017, sp. zn. 9T/34/2017, právoplatným a vykonateľným 11.7.2017, bol obžalovaný Z. uznaný za vinného z prečinu krádeže vlámaním podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, za čo bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia a zároveň bol zaviazaný k náhrade škody. Skutok spáchal 28.1.2017. Trestný rozkaz mu bol doručený do vlastných rúk 30.6.2017. Následne mu bol nariadený výkon trestu.

Z lustrácie v registroch AVÍZO, súdy a STA bolo zistené, že vo vzťahu k obžalovanému Z. prebieha trestné konanie na Okresnom súde Galanta vo veci sp. zn. 9T/63/2018. Okrem toho sa už iné trestné konanie voči nemu nevedie, no evidované sú viaceré exekučné konania voči jeho osobe.

Súd si vyžiadal podstatný obsah spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 9T/63/2018 a z neho zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Galanta vydaným 21.8.2018, sp. zn. 9T/63/2018, bol obžalovaný Z. uznaný za vinného z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorého výkon mu súd podmienene odložil na skúšobnú dobu 2 roky. Zároveň bol zaviazaný k náhrade škody. Skutok spáchal 4.6.2017. Trestný rozkaz mu bol doručený do vlastných rúk 27.11.2018. Tento trestný rozkaz je právoplatný a vykonateľný 6.12.2018, napriek tomu sa dosiaľ v registri trestov nenachádza.

Priestupkovo postihnutý bol za ostatných 10 rokov 4-krát, z toho dva krát za priestupky proti majetku a dva krát za priestupky na úseku cestnej premávky.

Z lustrácie v Registri obyvateľov SR vyplynulo, že obžalovaný Z. je slobodný, bezdetný a od 8.12.1983 má evidovaný trvalý pobyt B. Č.. XXX.

V správe o povesti vypracovanej obcou B. bližšie hodnotený nebol.

Lustráciami v evidencii vozidiel a v katastri nehnuteľností bolo zistené, že obžalovaný Novotný je 1/3 spoluvlastníkom nehnuteľnosti v B. a vlastníkom motorového vozidla, ktoré veci sú však exekučne obstarané.

Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny K. vyplynulo, že obžalovaný Z. bol ako uchádzač o zamestnanie naposledy evidovaný od 14.12.2015 do 15.03.2016. Pomoc v hmotnej núdzi poberal naposledy v roku 2004. V živnostenskom registri nie je evidovaný.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplynulo, že obžalovaný Z. bol od 1.1.2017 zamestnaný striedavo u rôznych zamestnávateľov, naposledy od 1/2018 do 10/2018 v spoločnosti B. X. s.r.o.

K výroku o treste u obžalovaného Z.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. V stručnosti treba uviesť, že princíp ukladania úhrnného trestu podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona spočíva v tom, že páchatel'ovi dvoch alebo viacerých trestných činov je ukladaný trest v rámci trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného, pričom sa musí v tomto výroku odraziť aj skutočnosť, že nejde iba o trest za tento trestný čin, ale i za ďalšie, zbiehajúce sa trestné činy. To sa premietne v priznaní príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, teda že páchatel' spáchal viac trestných činov. To neplatí, ak sa ukladá úhrnný trest podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, teda s použitím tzv. asperačnej zásady. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu sa postupuje aj v prípade ukladania súhrnného trestu, ktorý súd ukladá vtedy, ak odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin.

V tomto prípade súd zistil, že aktuálne súdené skutky spáchané obžalovaným Z. v dňoch 14.3.2017, 18.3.2017 a 20.3.2017 sa zbiehajú s iným jeho skutkom spáchaným 28.1.2017, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava vydaným 8.6.2017, sp. zn. 9T/34/2017, právoplatným a vykonateľným 11.7.2017, ale aj zo skutkom spáchaným 4.6.2017, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta vydaným 21.8.2018, sp. zn. 9T/63/2018, právoplatným a vykonateľným 6.12.2018. Zbiehajú sa preto, lebo medzi týmito skutkami nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za iný trestný čin obžalovaného. Takéto účinky malo až doručenie trestného rozkazu obžalovanému Z. do vlastných rúk vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/34/2017 a to dňa 30.6.2017, ergo skutky spáchané pred 30.6.2017 tvoria zbiehajúcu sa trestnú činnosť, za ktorú obžalovanému bolo potrebné ukladať jeden súhrnný trest.

Zbiehajúce sa trestné činy sú v tomto prípade trestné rovnako, za všetky tri prečiny krádeže je možné páchatel'a potrestať odňatím slobody až na dva roky.

Pri ukladaní trestu obžalovanému taktiež súd obligatórne prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností. V prípade obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písmeno l) Trestného zákona). Poľahčujúcu okolnosť, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (§ 36 písmeno n) Trestného zákona) súd obžalovanému Z. nepriznal, nakoľko v prípravnom konaní sa k trestnej činnosti nepriznával, k zmene postoja tak došlo až na hlavnom pojednávaní. Obžalovanému naopak príťažovalo, že už bol v minulosti odsúdený (§ 37 písmeno m) Trestného zákona) a ako už bolo vyššie odôvodnené, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písmeno h) Trestného zákona).

V konečnom súčte u obžalovaného Z. prevažoval pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi (2:1), preto v súlade s ust. § 38 odsek 2, odsek 4, odsek 8 Trestného zákona došlo k modifikácii trestnej sadzby trestu odňatia slobody zvýšením dolnej hranice o jednu tretinu, teda súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v rozpätí od 8 mesiacov až do 2 rokov.

Uložený súhrnný trest je nepodmienečný s poukazom na skutočnosť, že za zbiehajúci prečin krádeže už bol obžalovaný potrestaný (vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/34/2017) nepodmienečným trestom odňatia slobody, pričom práve táto okolnosť znemožňovala uloženie iného než nepodmienečného trestu odňatia slobody ako trestu súhrnného, keďže súhrnný trest musí byť vždy prísnejší ako trest uložený skorším rozsudkom (obdobne pozri Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. januára 2013, sp. zn. 2 Tdo 68/2012, zdroj: www.nsud.sk <<http://www.nsud.sk>>).

K úvahám o výmere trestu odňatia slobody treba uviesť, že oproti pôvodnému výroku o treste trestného rozkazu súd obžalovanému navyše priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, naopak pri ukladaní súhrnného trestu mu navyše priťažovalo, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písmeno h) Trestného zákona).

S poukazom na zmenu postoja obžalovaného Z. k žalovanej trestnej činnosti mu súd nepodmienečný trest odňatia slobody pôvodne uložený trestným rozkazom ako trest samostatný vo výmere 12 mesiacov znížil na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov, teda len o tri mesiace zvýšený nad dolnú hranicu modifikovanej trestnej sadzby. V prospech obžalovaného súd zohľadnil jednak zmenu postoja k žalovanej trestnej činnosti, ako aj fakt, že aktuálne vykonáva iný trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/57/2018 s tzv. pevným výstupom 4.5.2021, počas ktorého sa správa slušne. Taktiež prihliadol na skutočnosť, že sa obžalovaný v priebehu roka 2018 zaradil do spoločnosti tým, že sa napriek hrozbe exekúcií riadne zamestnal, získal stabilný príjem a prestal sa dopúšťať priestupkov resp. trestných činov, čo je pre recidivistov neľahká úloha.

Na strane druhej ukladaní nepodmienečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici modifikovanej trestnej sadzby 8 mesiacov bránila práve tá skutočnosť, že u obžalovaného ide o recidivistu, ktorý bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody a napriek tomu sa nepoučil resp. ho vykonané tresty od páchania ďalšej trestnej činnosti neodradili. Rovnako tomu bránil aj rozsah jeho trestnej činnosti resp. počet spáchaných skutkov, ktorých bolo 6 v priebehu pol roka.

Pokiaľ sa obžalovaný Z. domáhal upustenia od uloženia ďalšieho trestu podľa § 44 Trestného zákona, k tomu treba uviesť, že v danom prípade prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, v ktorej situácii nie je možné upúšťať od uloženia ďalšieho trestu podľa § 44 Trestného zákona.

Od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona pre zmenu nebolo možné upustiť z dôvodu, že dolná hranica modifikovanej trestnej sadzby v tomto prípade predstavovala 8 mesiacov, preto nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace uložený vo výroku o treste zrušenej veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/34/2017 nebolo možné považovať za dostatočný.

Keďže súd ukladal súhrnný trest, zároveň podľa 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trnava z 8. júna 2017, sp. zn. 9T/34/2017, právoplatný a vykonateľný 11. júla 2017, ako aj výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 21. augusta 2018, sp. zn. 9T/63/2018, právoplatný a vykonateľný 6. decembra 2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Ide o výrok obligatórny v prípade ukladaní súhrnného trestu.

Ako už bolo vyššie uvedené, obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, preto ho súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Takto uložený trest považoval súd vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti spáchania skutkov za dostatočný a spravodlivý, zodpovedajúci potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie, ktorý zároveň bude dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon. Na záver je potrebné zdôrazniť, že súd pri ukladaní trestu obžalovanému Z. reflektoval na skutočnosť, že postavenie obžalovaného Z., ktorý vzal odpor proti trestnému rozkazu vydanému v tejto veci (kde mu bol uložený samostatný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia) späť (prokurátor odpor nepodal - pozn. súdu), ktoré späťvzatie súd nezobral na vedomie, nakoľko zistil existenciu prekážky v podobe potreby ukladaní súhrnného trestu, sa nesmeli zhoršiť. Taktiež reflektoval aj na zásadu hospodárnosti konania, lebo nesprávny postup súdu pri ukladaní súhrnného trestu predstavuje dovolací dôvod.

V konečnom dôsledku bol tento procesný postup súdu na prospech obžalovaného Z., lebo ukladaní súhrnného trestu je pre páchatel'a vždy výhodnejšie. Uvedené platí napriek tomu, že obžalovaný Z.

subjektívne vníma uložený súhrnný trest ako prísny, z ktorého dôvodu si zahlásil odvolanie. Či už prísny, alebo nie, uložený trest musí byť v prvom rade zákonný.

K výroku o treste u obžalovaného V.

Pokiaľ ide o výrok o treste u obžalovaného F. V., tento rozsudok neobsahuje odôvodnenie s poukazom na ust. § 172 odsek 2 Trestného poriadku, nakoľko sa po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní strany vzdali práva podať odvolanie čo do výroku o treste vo vzťahu k osobe obžalovaného F. V..

K výroku o náhrade škody

S týmto trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie (konanie o náhrade škody), v ktorom sa rozhoduje len o takých nárokoch na náhradu škody, ktoré boli uplatnené riadne a včas. Riadne znamená, že boli uplatnené čo do dôvodu a výšky a včas znamená, že boli uplatnené najneskôr do skončenia vyšetrovania resp. skráteného vyšetrovania. Len o takýchto nárokoch súd rozhoduje v meritórnom rozhodnutí.

V súdenom prípade si riadne a včas nároky na náhradu škody uplatnili poškodené spoločnosti M. A., s.r.o., E. Q. J., v.o.s. a B., s.r.o. Obaja obžalovaní uplatnené nároky na náhradu škody uznali čo do dôvodu a výšky. Keďže z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní nevyplývali žiadne pochybnosti o opodstatnenosti uplatnených nárokov, súd oboch obžalovaných zaviazal spoločne a nerozdielne k ich náhrade.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Piešťany, rozhodovať o ňom bude Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne (trojmo) podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného,
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech,
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech,
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli,
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.